

BÖLÜM 18

AKADEMİK GİRİŞİMCİLİK VE SPOR GİRİŞİMCİLİĞİ: GELECEKTEKİ ARAŞTIRMALAR İÇİN YENİ YAKLAŞIMLAR

Yunus Sinan BİRİCİK¹

GİRİŞ

Günümüzde girişimcilik kavramı, geniş bir alanda ele alınmakta ve kavramın önemi giderek artmaktadır. Küreselleşme ve bilgi teknolojilerindeki gelişmeler ile artık ekonomi, işletme, pazarlama, endüstri, teknoloji, sosyoloji, psikoloji gibi alanlarda üzerinde özellikle durulan bir konu haline gelmiştir. Tarihsel süreçte farklı bilim dalları tarafından sanayi toplumu ve öncesinde ortaya çıkmaya başlayan günümüz bilgi toplumunda ise çok geniş bir perspektifte ele alınan girişimcilik faaliyetleri, bu zaman dilimine kadar hem farklı şekillerde uygulanmış hem de birçok bilim dalının ilgi alanına girerek kendini yenileyip geliştirmiştir.

Yaşadığımız yüzyılda bireylerin ihtiyaçlarındaki çeşitliliğin artmasıyla birlikte, bu ihtiyaçları karşılayabilme adına üretim sürecinde çeşitlilikler meydana gelmiştir. Bu çeşitlenmeyle beraber yoğun rekabet ortamı oluşmuş böylece bu rekabet ortamında girişimciliğin gelişme süreci de hızlanmaya başlamıştır. Girişimcilik, bir ülkenin ekonomik olarak kalkınması, gelişip büyümesi ve uluslararası rekabet ortamında varlığını sürdürmesi için önemli bir role sahiptir. Girişimciliğin farklı toplumda farklı düzeyde kendini göstermesi o toplumların ekonomik büyüklüklerini oluşturan gösterge olarak görülebilir.

Girişimcilik, insanların iş veya sosyal fayda yaratma yeteneğinin bir ifadesidir bu nedenle girişimcilik faaliyetleri, iş dünyasında ve bireysel yaşamın farklı alanlarında kendini gösterir. Tarihsel süreç içerisinde de girişimcilik, toplumların gelişimin etkileyen en büyük sosyal ve ekonomik faaliyettir ve günümüz bilgi çağında da varlığını büyüterek devam ettirmektedir. Girişimci bireylerin sayısının artırılması, ekonomik hedeflere ulaşmada önemli bir araç olduğu ülkeler arasında ortak bir şekilde kabul edilmektedir. Günümüzde girişimcilik faaliyetleri, gelişmişliğin ve büyümenin en dinamik unsurlarından biri olarak varlığını sürdürmektedir.

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Atatürk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, sinan.biricik@atauni.edu.tr

SONUÇ

Son yıllarda, yükseköğretim kurumlarında ve diğer kuruluşlarda (kamu, özel, ulusal ve uluslararası) girişimcilik becerilerini geliştirmek ve girişimci kültürünü güçlendirmek adına çeşitli girişimcilik eğitimleri ve programları düzenlenmektedir. Spor bilimleri alanındaki akademik personelin girişimcilik eğitimi adına daha fazla bilgi transferi kazanmaları için mesleki derneklerle veya girişimcilik faaliyetlerini teşvik eden ve destekleyen birliklere işbirliği içinde olmaları gerekir. Aynı zamanda, girişimcilik adına bilgi aktarımı daimi bir amaç olarak oluşturulmalıdır. Aynı şekilde, spor eğitimlerinde profesyonel girişimcilik eğitimi sağlama adına ders müfredatlarına girişimcilik dersinin konulması ve bu derslerde hem teorik bilgilerin sunulması hem de uygulama alanlarının oluşturulması önem taşımaktadır.

Girişimcilik eğitimi ile üniversite öğrencilerinin istihdamı arasındaki ilişkiyi inceleyen araştırmalar mevcuttur. Genel olarak, girişimcilik eğitiminin öğrenciler için en büyük etkisinin girişimciliğin teşvik edilmesiyle daha fazla istihdam fırsatı yaratılması olduğuna inanılmaktadır. Girişimcilik eğitiminin teşvik edilmesi ile öğrencilerin girişimcilik eğilimlerinde bulunmasına, yeni iş fikirleri oluşturmalarına ve bu fikirleri uygulamalarına yardımcı olur ayrıca üniversite mezunlarının sadece iş arayan bireyler değil, aynı zamanda kendi işyerlerini kuran ve ülke için istihdam yaratan girişimci bireyler olmalarını sağlar. Sonuç olarak üniversite düzeyinde girişimcilik eğitiminin sadece işletme gibi belli başlı bölümler ile sınırlı olmaması gerektiği birçok araştırmacının ortak görüşüdür; her alanda eğitim gören öğrenciler için girişimcilik eğitimlerinin verilmesi artırılmalıdır.

KAYNAKÇA

1. Küçük, O. (2005). Girişimcilik ve Küçük İşletme Yönetimi, Ankara: Seçkin Yayınları.
2. İGİAD, (2008). "2008 Girişimcilik Raporu", İGİAD Yayınlar: 8, Raporlar: 1, s.21.
3. Toksoy, A. (2015). Türkiye'de kadın sosyal girişimciler ve örnekleri. 2. Uluslararası Girişimcilik ve Kariyer Sempozyumu 9-11 Ekim Muğla.
4. Soysal, A. (2010). Türkiye'de kadın girişimciler: engeller ve fırsatlar bağlamında bir değerlendirme. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi, 65 (1), 86-90.
5. Müftüoğlu, T., & Haliloğlu, N. (2011). Nasıl Girişimci Olunur?. (2. Baskı), Ankara: Turhan Kitabevi.
6. Uygun, R.K. (2018). Girişimcilik Teori ve Yaklaşımları. Bursa: Ekin Yayınevi.
7. Büyükaslan, H.D. (2017). Girişimcilik. Erdoğan Kaygın (Ed.), Girişimcilik içinde (s.13-14). İstanbul: Cinius Yayınları.
8. Zhao, F. (2005). Exploring the synergy between entrepreneurship and innovation. International Journal of Entrepreneurial Behavior and Research, 11 (1), 25-41.
9. Hısrıç, D.R., & Peters, M.P. (2002). Entrepreneurship, (Fifth Edition), USA: McGraw-Hill, Higher Education.
10. George, G., & Zahra, S. A. (2002). Culture and its consequences for entrepreneurship. Entrepreneurship Theory And Practice, 26 (4), 5-8.

11. Bird, B. J. (1989). *Entrepreneurial behavior*. Scott Foresman & Company.
12. Kurt, M., Ağca, V., & Erdoğan, S. (2006). Afyonkarahisar ili girişimcilik performansının coğrafi bilgi sistemleri ile analizi. *Afyon Kocatepe Üniversitesi İİBF Dergisi*, 8 (2), 37-45.
13. Eyüpoğlu, D. (2004). *Girişimciliğin Geliştirilmesi*. Ankara: Milli Produktivite Merkezi Yayınları No:668.
14. Bakırtaş, H., & Tekinşen, A. (2006). E-Ticaretin girişimcilik üzerindeki etkileri. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 16, 128.
15. Marangoz, M. (2012). *Girişimcilik*. İstanbul: Beta Yayınevi.
16. Döm, S. (2006). *Girişimcilik ve Küçük İşletmeler*, Ankara: Detay Yayıncılık.
17. Top, S. (2006). *Girişimcilik Keşif Süreci*, (1. Basım), İstanbul: Beta Yayınevi.
18. Soysal, A. (2017). Kamu Girişimciliği. E. Kaygın (Ed.), *Girişimcilik, Temel Kavramlar, Girişimcilik Türleri, Girişimcilikte Güncel Konular*, içinde (141-178. Ss.), İstanbul: Cinius Yayınları.
19. Alvord, S.H., Brown, L.D., & Letts, C.W. (2004). Social entrepreneurship and societal transformation. *Journal of Applied Behavioral Science*, 40 (3), 260-282.
20. Sussan, F., & Acs, Z. J. (2017). The digital entrepreneurial ecosystem. *Small Business Economics*, 49 (1), 55-73.
21. Anderson, T.L., & Leal, D.R. (1997). *Enviro-Capitalists: Doing Good While Doing Well*. Rowman & Littlefield Publishers, Inc., Lanham, MD.
22. Hitt, M. A., Ireland, R. D., Camp, S. M., & Sexton, D. L. (2001). Guest editor's introduction to the special issue strategic entrepreneurship. *Strategic Management Journal*, 22 (6/7), 479-492.
23. Beckman, G. D., & Cherwitz, R. A. (2009). Intellectual entrepreneurship: an authentic foundation for higher education reform. *Planning For Higher Education*, 37 (4), 27.
24. Etzkowitz, H. (2003). Innovation in innovation: The triple helix of university-industry-government relations. *Social Science Information*, 42 (3), 293-337.
25. Urbano, D., & Guerrero, M. (2013). Entrepreneurial universities: Socioeconomic impacts of academic entrepreneurship in a European region. *Economic development quarterly*, 27 (1), 40-55.
26. Ratten, V. (2018). *Sport entrepreneurship: Developing and sustaining an entrepreneurial sports culture*. Springer.
27. Başaran, R. (2017). Akademik Girişimcilik. E. Kaygın (Ed.), *Girişimcilik, Temel Kavramlar, Girişimcilik Türleri, Girişimcilikte Güncel Konular* içinde (243-250. Ss.), İstanbul: Cinius Yayınları.
28. Franzoni, C., & Lissoni, F. (2006). Academic entrepreneurship, patents and spin-offs: critical issues and lessons for Europe (pp. 1-33). *Università commerciale Luigi Bocconi*.
29. Çetin, M. (2007). Bölgesel kalkınma ve girişimci üniversiteler. *Ege Akademik Bakış*, 7 (1), 217-238.
30. Işık, M., & Ünlü, S. (2013). Sosyal sermaye geliştirme sürecinde akademik girişimciliği rolü: 3+1 eğitim modeli örneği. *Uluslararası Girişimcilik ve Kariyer Sempozyumu*, Muğla.
31. Lockett, A., Wright, M., & Wild, A. (2015). The institutionalization of third stream activities in UK higher education: The role of discourse and metrics. *British Journal of Management*, 26 (1), 78-92.
32. Siegel, D. S., & Wright, M. (2015). Academic entrepreneurship: time for a rethink?. *British Journal of Management*, 26 (4), 582-595.
33. Arap, K. S. (2010). Türkiye yeni üniversitelerine kavuşurken: Türkiye'de yeni üniversiteler ve kuruluş gerekçeleri. *Ankara Üniversitesi SBF Dergisi*, 65-1.
34. Kirby, D. A. (2006). Creating entrepreneurial universities in the UK: Applying entrepreneurship theory to practice. *The Journal of Technology Transfer*, 31 (5), 599-603.
35. Grau, J. M. (2014). Representaciones sobre la gestión del conocimiento y el emprendimiento en espacios académicos: Una propuesta para fortalecer la cultura científica y de paz en la Universidad Tachireense. *Revista Digital de Historia de la Educación*, 17, 67-77.
36. Ball, S. (2005). The importance of entrepreneurship to hospitality, leisure, sport and tourism. *Hospitality, Leisure, Sport and Tourism Network*, 1 (1), 1-14.

37. Ratten, V. (2017), *Sports Innovation Management*, Routledge, Oxford.
38. Ratten, V. (2019). Sport entrepreneurship and public policy: future trends and research developments. *Journal of Entrepreneurship and Public Policy*, 8 (1), 207-216.
39. Ratten, V. (2011a). Sport-based entrepreneurship: Towards a new theory of entrepreneurship and sport management. *International Entrepreneurship and Management Journal*, 7 (1), 57-69.
40. Ratten, V. (2011b). Social entrepreneurship and innovation in sports. *International Journal of Social Entrepreneurship and Innovation*, 1 (1), 42-54.
41. Jones, W. B., & Bill, K. (2009). Enhancing enterprise, entrepreneurship and employability through PDP. *Hospitality, Leisure, Sport And Tourism Network*, 2, 2-15.
42. Dan, M. C. (2019). Sustainable entrepreneurship in the romanian sports industry. In *Proceedings of the International Conference on Business Excellence*, 13 (1), 647-654.
43. Bjärsholm, D. (2017). Sport and social entrepreneurship: A review of a concept in progress. *Journal of Sport Management*, 31 (2), 191-206.
44. Frisby, W. (2005). The good, the bad, and the ugly: Critical sport management research. *Journal of Sport Management*, 9 (1), 1-12.
45. Berrett, T., Burton, T. L., & Slack, T. (1993). Quality products, quality service: Factors leading to entrepreneurial success in the sport and leisure industry. *Leisure Studies*, 12 (2), 93-106.
46. Hammerschmidt, J., Eggers, F., Kraus, S., Jones, P., & Filser, M. (2019). Entrepreneurial orientation in sports entrepreneurship-a mixed methods analysis of professional soccer clubs in the German-speaking countries. *International Entrepreneurship and Management Journal*, 1-19.
47. Laukkanen, M. (2000). Exploring alternative approaches in high-level entrepreneurship education: creating micromechanisms for endogenous regional growth. *Entrepreneurship & Regional Development*, 12 (1), 25-47.
48. Ratten, V., & Jones, P. (2018). Future research directions for sport education: toward an entrepreneurial learning approach. *Education and Training*, 60 (5), 490-499.
49. Siedentop, D. (2001). Sport education: A retrospective. *Journal of Teaching in Physical Education*, 21 (4), 409-418.
50. Ratten, V. (2010). Developing a theory of sport-based entrepreneurship. *Journal of Management & Organization*, 16 (4), 557-565.